

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: H. M.**, zastoupen Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou, se sídlem Pod Terezkou 12, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2004, č. j. OAM - 2742/VL - 10 - 05 - 2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 8. 2005, č. j. 65 Az 5/2004 - 50,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku nebyl žalobci (dále též „stěžovatel“) udělen azyl v České republice podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na něj nebyla vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel dne 1. 2. 2006 osobně zdejšímu soudu sdělil, že je H. M., přičemž tvrdil, že je osobou, s níž bylo vedeno řízení před Krajským soudem v Ostravě pod jménem A. A. R. Předložil doklad vystavený pro cestu z Finska do České republiky z 23. 6. 2006 na jméno H. M. Nejvyšší správní soud tuto skutečnost sdělil Krajskému soudu v Ostravě, který v tu dobu konal úkony podle ustanovení § 108 s. ř. s., s tím, aby se pokusil rovněž vyjasnit i otázku totožnosti účastníka řízení v součinnosti s orgány Ministerstva vnitra.

Ze soudního spisu dále Nejvyšší správní soud zjišťuje, že z přípisu Ministerstva vnitra ze dne 22. 3. 2006 vyplývá, že biologická totožnost osoby užívající jméno H. M. či A. A. R. byla zjištěna porovnáním otisků prstů v systému EURODAC. Při příletu z Finska na území České republiky dne 26. 1. 2006 se stěžovatel prokázal platným cestovním dokladem č. OR011492 znějícím na jméno H. M., narozen 10. 6. 1982, státní příslušnost Islámský stát Afghánistán. Do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že po celou dobu trvání azylového

řízení v České republice měl cestovní doklad uschován u kamaráda v Rusku. Cestovní doklad mu byl zaslán až v průběhu pobytu ve Finsku. Tyto skutečnosti stěžovatel potvrdil i při výslechu před Krajským soudem v Ostravě dne 27. 8. 2007.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pokud stěžovatel použil osobní data, která mu nenáleží, jedná se o jinou fyzickou osobu, než je v rozhodnutí označena, a proto se žalobce nemůže dovolávat ochrany svých veřejných subjektivních práv, neboť o skutečných veřejných subjektivních právech žalobce nebylo napadeným rozhodnutím žalovaného rozhodováno. Jak již bylo uvedeno, skutečnost, zda ten, kdo podává návrh, je fyzickou nebo právnickou osobou, zkoumá soud kdykoliv z úřední povinnosti, neboť jde o jednu z podmínek řízení. Na tomto místě Nejvyšší správní soud považuje za nutné upozornit na své dřívější rozhodnutí, konkrétně rozsudek ze dne 12. 4. 2006, č. j. 3 Azs 46/2006 - 91, v němž konstatoval, že pokud účastník začne až v průběhu soudního řízení tvrdit, že má jinou identitu než tu, kterou uváděl v řízení o udělení azylu, je dán důvod pro to, aby soud považoval návrh takové osoby směřující k vyvolání přezkumného řízení ohledně rozhodnutí, které se vztahovalo k jeho dřívější identitě, za návrh podaný zjevně neoprávněnou osobou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V témže rozhodnutí Nejvyšší správní soud zdůraznil, že správní orgány rozhodují v řízení o udělení azylu o fyzické osobě jako biologickém organismu identifikovaném znaky dokládajícími jeho totožnost, těmito znaky jsou zejména jméno a příjmení, datum narození, země původu a na základě těchto znaků je přezkoumáváno naplnění důvodů pro udělení azylu. Není pak možné podrobit soudnímu přezkumu rozhodnutí – byť se týkalo žalobce jako téhož biologického organismu - týkající se fiktivní totožnosti osoby, neboť se jedná o zcela odlišnou skutkovou a právní situaci. Nejvyšší správní soud nemůže takové rozhodnutí ohledně fiktivní osoby (tedy pravé identity stěžovatele se netýkající) podrobit soudnímu přezkumu, neboť je zřejmé, že uvedeným rozhodnutím nemohl být na svých právech - příslušejících mu jen pod pravdivou identitou - krácen (srov. § 65 s. ř. s.).

Protože na danou situaci není v s. ř. s. vhodnějšího použitelného ustanovení než § 46 odst. 1 písm. c), Nejvyšší správní soud podřadil skutkové okolnosti, jež vyvstaly najevo po podání kasační stížnosti a jež vedou podle jeho přesvědčení k nutnosti návrh stěžovatele odmítnout, pod toto ustanovení. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat meritorním projednáním kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož v případě odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

